

Communalautoritet; thi jeg kan ingenlunde, saaledes som den ærede Forslagsstiller yttrede, ansee det for givet, at Embedsmænd ikke ligesaa godt som Andre kunde forestaae Forligsvæsenet. Embedsmændene høre og faa til Folket, idetmindste ere de fleste af dem udgaaede fra Folkets Midte, og den Omstændighed, at de have en vis Fagkundskab, udelukker ingenlunde, at de ogsaa kunne have andre Egenskaber, der ere eiendommelige for en Forligelsescommissair, og da de tillige i Reglen ere i Besiddelse af en søregen Fagkundskab, som er en Besiddelse for at være en dygtig Forligelsescommissair forekommer det mig klart, at de isærdeleshed paa en tilfredsstillende Maade maae kunne udføre dette Hverv. Dernæst troer jeg ogsaa, at der bør optages en udtrykelig Bestemmelse om, at de Mænd, som vælges til Forligelsescommissairer i et vist District, bør være bosiddende i selve Districtet, hvilket jeg ogsaa antager at være de ærede Forslagsstilleres Mening. Som Motiv til, at der ikke bør gaaes uden derfor, troer jeg at kunne henvise til Lovforslagets § 3, hvorefter Ingen kan undslaae sig for at modtage Valg som Forligelsescommissair, men skal det saaledes være ubetinget Pligt at modtage Valget, forekommer det mig, at man ikke bør paalægge nogen udenfor Forligelsescommissions-Districtet Boende at overtage dette Hverv, da Byrden for en saadan udenfor Districtet Boende vilde være større end for dem, der boe i selve Districtet. Efter Lovforslagets § 2 er det antaget, at de tvende Mænd, som udnævnes til at have Sæde i Forligelsescommissionen, skulle afgaae til samme Tid. Det er imidlertid en Regel, som følges ved Udbud, der udføres af flere, at man søger at ordne Forholdet saaledes, at de Vedkommende ikke afgaae paa eengang, men at de derimod afgaae til forskjellige Tider, for at den, som bliver tilbage, med den Erfaring, han i sin Functionstid har erhvervet, kan vellede den Nytiltraadte. Dette skal jeg ogsaa finde hensigtsmæssigt ved dette Lovforslag, og det saameget mere som en lignende Bestemmelse er givet med Hensyn til Forligelsescommissioner i Kjøbstæderne, der udtrykelig gaaer ud paa, at der med Hensyn til deres Afgang skal forholdes paa den Maade,

som er foreskrevet i Lovens 3—18 om Overformyndere, hvorefter ingen Overformynder maa hjemforloves, førend den Anden, som skal blive, naar han træder ud, har været Overformynder i 2 Aar. Hvis de ærede Forslagsstillerne skulde ville tiltræde en Bestemmelse med Hensyn til Afgangstiden for Medlemmerne af Forligelsescommissionen, turde det fremdeles maaskee være rigtigere, at Tidsrummet for Functionstiden blev 4 Aar istedetfor 3 Aar; dette er imidlertid Noget, jeg ganske vil henstille til de ærede Forslagsstillerne, da jeg troer, at Spørgsmaalet om Afgangen vil kunne ordnes paa en hensigtsmæssig Maade, selv om Functionstiden vedblivende bestemtes til 3 Aar. I Lovforslagets § 5 er der udtalt, at de nuværende Forligelsesprotokoller og øvrige Archivsager skulle afleveres til vedkommende Amt. Der er imidlertid ikke foreslaaet nogen Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med disse Protokoller og Archivsagers Opbevarelse for den kommende Tid. Saaledes som Forligelsesvæsenet for Dieblittet er ordnet, nemlig i Kjøbenhavn, hvor der er en fast Forligelsescommission, i Kjøbstæderne, hvor Byfriveren, og paa Landet, hvor Amtmanden og Herredsfogden forestaaer Forligelsesvæsenet, og hvor der desuden vælges Forligelsescommissairer, disse da vælges paa Livstid, er Sagen kommen i Orden af sig selv. I Kjøbenhavn blive Protokollerne ved Forligelsescommissionerne; i Kjøbstæderne antager jeg, at de altid opbevares hos Byfriveren, og paa Landet hos Amtmanden, eller paa Herredsfogdens Contoir. Naar derimod Forligelsesvæsenet nu skulde ordnes saaledes, at Medlemmerne af Forligelsescommissionen kun vedblive deres Function i 3 Aar, saa turde det være hensigtsmæssigt, at der fandtes en Bestemmelse om, hvor Protokollerne skulde opbevares, naar de vare fuldfærvne. Jeg har i saa Henseende tænkt mig, at det var rettest, at de afleveredes til Amtmanden. Jeg antager ikke, at dette vil medføre nogen praktisk Vanstikighed. Da et Forlig kun har Executionskraft i eet Aar, opstaaer der ikke let Spørgsmaal om Udskrifter efter denne Tids Forløb, og i ethvert Tilfælde vil Amtet kunne meddele Udskrifter deraf.

Jeg skal nu tillade mig at gaae over til